

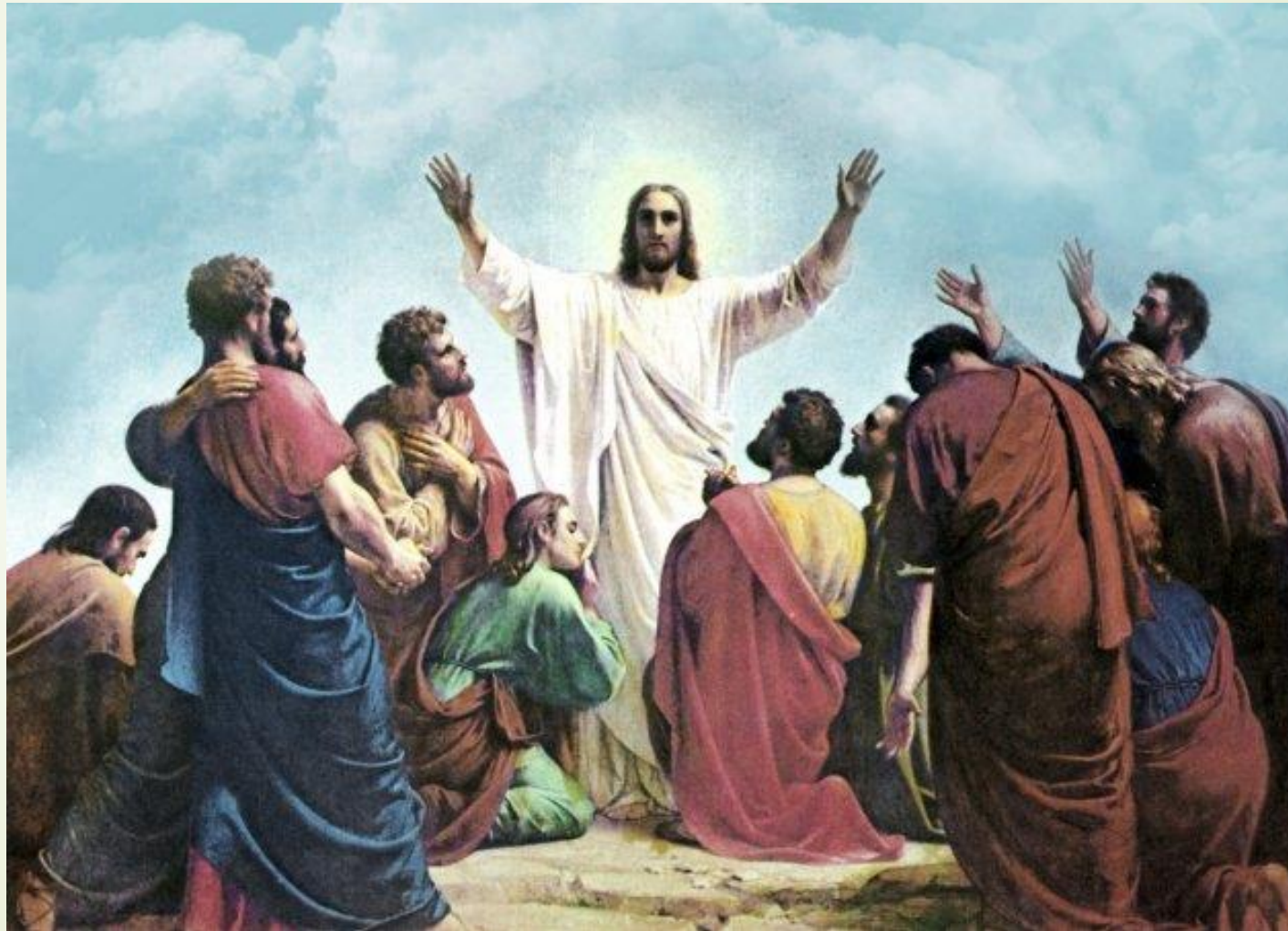
บรรยายพิเศษ
ครั้งที่ 3 / 2021

การสอนคำสอน
กับการนำความเชื่อเข้าในวัฒนธรรมไทย
ตามคู่มือแนะแนวการสอนคำสอนเล่มใหม่ 2020
(Inculturation)

โดย บิชอปยอแซฟ ชุศักดิ์ สิริสุทธิ

วันที่ 7 ตุลาคม ค.ศ. 2021

ก่อนเสด็จสู่สวรรค์ พระเยซูเจ้าส่งศิษย์ให้เผยแพร่คำสอนของพระองค์ไปให้ทั่วพิภพ แต่พระองค์มิได้บอกว่าจะต้องทำอะไร

การอยู่ร่วมกันของศาสนาคริสต์กับวัฒนธรรมต่าง ๆ ย้อนกลับไปสู่สมัยอัครสาวก

- ➡ การเทศน์ของนักบุญเปาโลให้ชาวกรีกที่อาเรปากุส ณ กรุงเอเธนส์ (กจ 17:22-33)
- ➡ ปี ค.ศ. 50 อัครสาวกเรียกประชุมสภาสังคายนาครั้งแรกของพระศาสนจักรที่กรุงเยรูซาเลม เพื่อตัดสินใจว่าจะรวมคนนอกศาสนาเข้ามาแล้วปรับวัฒนธรรมของเขาหรือไม่ สภาสังคายนายืนยันว่า สามารถรับคนนอกศาสนาให้มาเป็นคริสตชนได้ โดยไม่ต้องให้ปฏิบัติตามกฎของศาสนายูดา

■ การนำพระวรสารมาเผยแพร่ หมายถึง การปรับเข้าสู่ภายในวัฒนธรรม (Inculturation) และไม่ใช่เป็นการทำลายวัฒนธรรมท้องถิ่น พระสันตะปาปาปีโอ ที่ 12 ทรงเห็นว่าเนื่องจากทุกคนดูเหมือนจะไม่เข้าใจประเด็นนี้ พระองค์จึงทรงลิขิตสมณสาส์นชื่อ **Summi Pontificatus** ว่าด้วยการขึ้นชอบวัฒนธรรมและความเจริญต่างๆ อย่างลึกล้ำและคุณสมบัติที่ดีของวัฒนธรรมเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเทศน์พระวรสารของพระเยซูคริสต์ และในพระดำรัสของพระองค์ในปี ค.ศ. 1944 ประทานแก่ผู้อำนวยการ **Pontifical Mission Society** (PMS) พระองค์ตรัสว่า:

➡ ผู้ประกาศพระวรสาร และผู้ถือสำลัของพระเยซูคริสต์
คือ อัครสาวก หน้าที่ของพวกเขาไม่ได้บังคับให้ต้องไป
นำเอาความเจริญและวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา ต้อง
หยั่งรากลงในดินของตนเอง แล้วจึงประกาศพระวรสาร
ด้วยวัฒนธรรมของตนในการสอนและหล่อหลอมพวกเขา

เพื่อให้พวกเขาจะได้พร้อมหน้าพร้อมใจด้วยความเต็มใจอย่าง
เป็นรูปธรรมในหลักการแห่งชีวิตคริสตชนและศีลธรรม
ข้าพเจ้าอาจกล่าวเพิ่มว่า นี่เป็นหลักการที่เหมาะสมกับทุก
วัฒนธรรม เพียงแต่จะต้องเป็นสิ่งที่ดีบริสุทธิ์ซึ่งทำให้
วัฒนธรรมดังกล่าวมีพลังเพิ่มขึ้นในการปกป้องศักดิ์ศรี
มนุษย์และทำให้มนุษย์มีความสุขมากขึ้น

- ➡ ชาวยุโรปบังคับให้คนพื้นเมืองละทิ้งศาสนาตามประเพณีเดิมของเขา วิธีประกาศศาสนาใช้วิธี “โต๊ะเก๋เลี้ยง” (Tabula Rasa) คือการลบล้างศาสนาประเพณีเดิมให้เกลี้ยงเป็นหน้ากลอง

- วันที่ 6 มกราคม 1622 พระสันตะปาปาเกรโกรีที่ 15 ได้สถาปนา สมณกระทรวง “การเผยแพร่ความเชื่อ” ในปี 1968 สมณกระทรวงนี้ เปลี่ยนชื่อเป็น “การประกาศพระวรสารแก่นานาชาติ”

คำแนะนำจากสมณกระทรวงเผยแผ่ความเชื่อ ถึงพระสังฆราชในเขตมิสซัง (ปี ค.ศ.1659)

- อย่าชักชวนชาติเหล่านั้น ให้เปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณี และความประพฤติของเขาเป็นอันขาด เว้นเสียแต่ว่า จะขัดต่อ คำสอนของศาสนาหรือศีลธรรมจริง ๆ จะเป็นสิ่งที่น่าบัดชบยิ่ง ที่จะนำเอาขนบธรรมเนียมประเพณีของฝรั่งเศส อิตาลี หรือ ประเทศอื่น ๆ ในยุโรปมาใช้กับชาวจีน

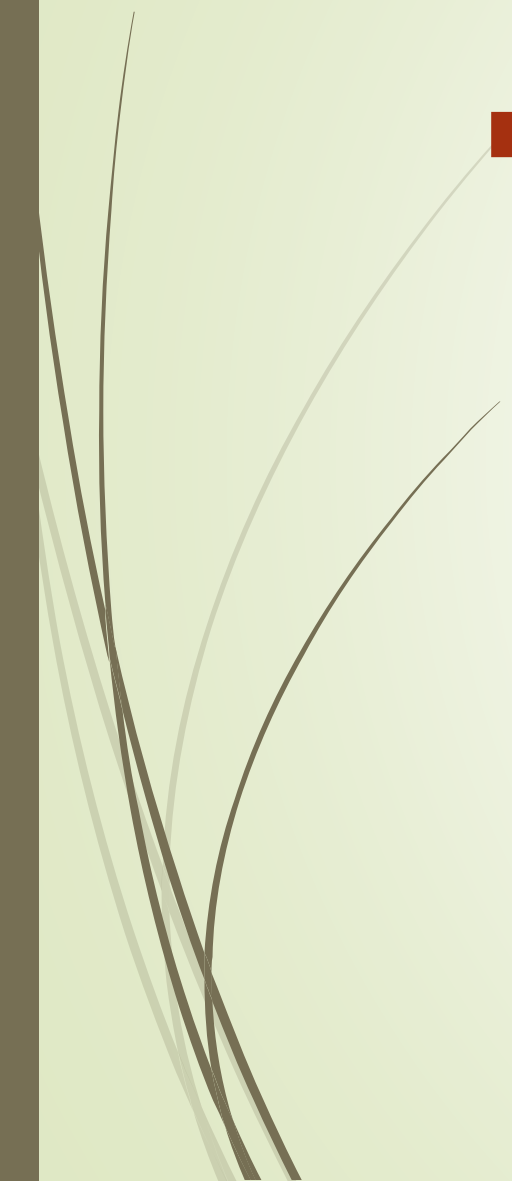
■ ท่านอย่านำประเทศของเราไปให้เขา แต่ความเชื่อ
ต่างหากที่ต้องนำไปให้เขา ความเชื่อจะไม่ลบล้าง
หรือลดคุณค่าขนบธรรมเนียมประเพณีของประเทศใด
เว้นแต่จะเป็นประเพณีที่ไม่ดี แต่ตรงกันข้าม ความเชื่อ
ช่วยรักษาและส่งเสริมประเพณีให้ดีขึ้น

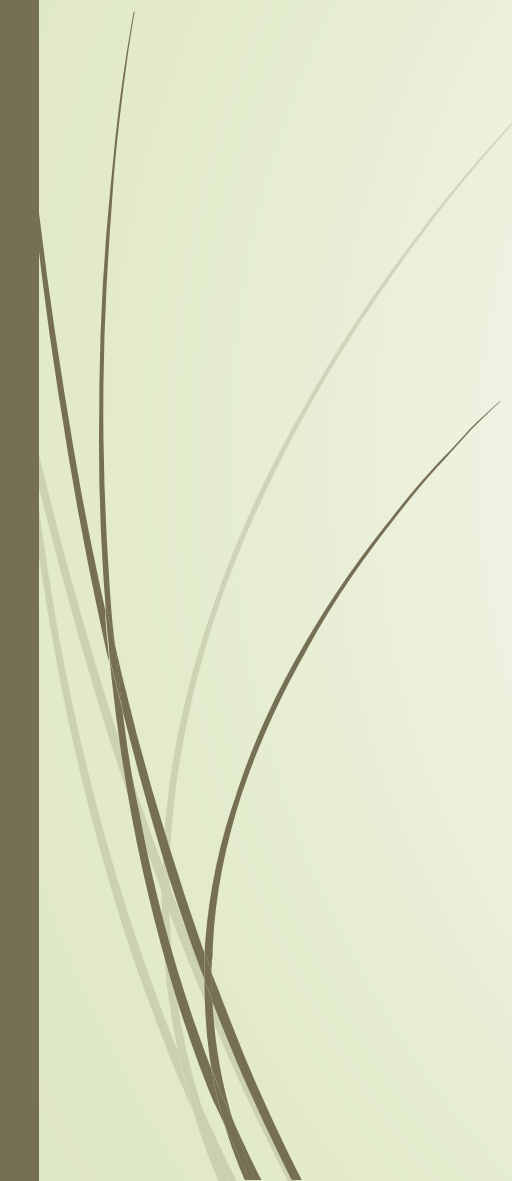

➡ เนื่องจาก การรัก การหวงแหนและการเชิดชูขนบธรรมเนียม
ของประเทศของตน มากกว่าขนบธรรมเนียมประเพณีของ
ประเทศอื่นฝังลึกอยู่ในธรรมชาติของทุกคนอยู่แล้ว จะเป็น
เหตุให้เขาเกลียดตัวท่าน ถ้าท่านไปเปลี่ยนแปลง
ขนบธรรมเนียมประเพณีที่เขาได้สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ
ของเขา เขายังจะเกลียดชังท่าน

ถ้าท่านไปทำลายขนบธรรมเนียมประเพณีที่เขาถือปฏิบัติ
มาตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ แล้วนำเอาขนบธรรมเนียมจาก
ต่างประเทศมาแทน ฉะนั้น ท่านอย่าเปรียบเทียบธรรมเนียม
นิยมการปฏิบัติของประเทศเหล่านั้นกับธรรมเนียมของ
ประเทศชาวยุโรป ยิ่งกว่านั้นท่านควรปรับตัวให้เข้ากับ
ธรรมเนียมของเขาเสียเลย

-
-
- ▶ ท่านจงชมเชยและยกย่องสิ่งที่คุณยกย่อง สำหรับธรรมเนียมประเพณีที่ไม่ควรยกย่อง ท่านต้องฉลาดพอที่จะไม่กล่าวคำชมเชยอย่างคนที่ชอบประจบประแจง ฟุ้งดแสดงความคิดเห็น หรือคำพูดที่ดีเตียนเขา แบบหุ่นหันปล้นเล่น หรือรุนแรงเกินไป

ส่วนธรรมเนียมประเพณีที่ไม่ดี ควรจะขจัดออกไปด้วย
ท่าทีและการเจียบดีกว่าที่จะพูดโจมตี แต่เมื่อจิตใจเขา
พร้อมที่จะรับความจริง (แห่งพระวรสาร) ท่านต้องฉวย
โอกาส ที่จะแนะนำให้เขาเลิกปฏิบัติและธรรมเนียมที่ไม่ดี
นั้น ก็สูญไปโดยเกือบไม่รู้สีกตัว

คำแนะนำของพระคุณเจ้าลาโน ค.ศ. 1681

- ➡ เราขอให้ธรรมทูตเอาใจใส่เป็นพิเศษ ต่อคริสตังที่อยู่โดดเดี่ยวท่ามกลางคนต่างศาสนา เรารู้ดีว่า จะหัดช้างให้ขี่เองได้ แต่ถ้ามันกลับไปอยู่ในป่าอีก ก็จะกลับเป็นสัตว์ป่าได้ง่ายเหมือนเดิมเช่นเดียวกัน เกรงว่า คริสตังใหม่จะกลับไปถือศาสนาเดิม หรือจะเป็นคริสตังที่จืดชืด ถ้าธรรมทูตไม่ระมัดระวังเอาใจใส่ ให้เขาปฏิบัติศาสนาอย่างดี

➡ เพื่อให้เขาเข้าใจคำสอนแห่งความเชื่อได้ง่ายขึ้น
สมควรที่จะมีภาพประกอบการสอนคำสอน เกี่ยวกับข้อ
ที่สำคัญในสัญลักษณ์ของอัครสาวก (บทข้าพเจ้าเชื่อ)
และตั้งภาพนั้นไว้ในโบสถ์ ที่จริงผู้เขียนภาพในแดนนี้ยัง
ขาดฝีมืออยู่มาก แต่เนื่องจากชาวบ้านชอบภาพของเขา
และเราไม่มีศิลปิน ก็ควรอาศัยนักเขียนภาพจากชาว
พื้นเมือง

-
-
- ➡ เพื่อจะหันเหคริสตังใหม่ ออกจากการนับถือพระเจ้าในศาสนาอื่น เราจะตั้งรูปภาพ หรือรูปปั้นของพระเยซู หรือแม่พระในโบสถ์ แต่ขอให้ธรรมทูตคอยเอาใจใส่ อธิบายความหมายทางศาสนาของรูปเหล่านั้นด้วย

▶ ประชาชนเชื่อมั่นว่า จะไม่สามารถบรรลุถึงความสุข
ถ้าข้าพเจ้าไม่ถวายจดุปัจจัยแด่พระภิกษุ ฉะนั้นเพื่อช่วย
ให้เขาค่อยๆ ทิ้งความเชื่อต่อพระภิกษุ ขอให้ธรรมทูต
รับของถวายจากเขา และยิ่งกว่านั้นชวนให้เขาถวายของ
ด้วย การปฏิบัติเช่นนี้คนพื้นเมืองจะพอใจ และเขาจะ
นิยมธรรมทูตมากขึ้นด้วย

-
-
- ➡ นักบุญเกรโกรีสอนว่า ธรรมเนียมของคนต่างศาสนา ถูก “เสก” ได้ (คือคริสต์ศาสนาทำได้) การปฏิบัติของ พระศาสนจักรสมัยแรกเป็นเช่นนี้จริง มีพิธีและธรรมเนียมของคนต่างศาสนาที่เราไม่ได้ แต่เราพอใจจะ เลือกเอาธรรมเนียมหลายอย่างที่เราทำได้ตัวอย่างเช่น

(1) ต้องห้ามอย่างเด็ดขาด ในการถวายของแก่ผี (ปีศาจ) แต่
เราอนุญาตให้ถวายของแก่เทวดาได้โดยมีเงื่อนไขดังนี้ คือ

ก) คริสตังต้องรู้จักคำสอนของพระศาสนจักรของเรา
เกี่ยวกับเทวดาให้ดี เพื่อเขาจะนับถือเทวดาแท้ ไม่ใช่ผีสิง
นางไม้

ข) เราจะถวายดอกไม้ เทียน ฯลฯ แต่ไม่ให้ถวายอาหาร

(2) ชาวบ้านชอบสร้างศาลเจ้า ให้ผีปกปักรักษาหมู่บ้านและบ้านเรือน และเขาตั้งรูปช้างม้าเกี่ยวกับเทพนิยายไว้ในศาลนั้น ให้คริสตังสร้างศาลแบบเดียวกันได้ แต่เป็นเกียรติแก่เทวดารักษาตัว ในศาลนั้นจะตั้งเพียงรูปเทวดามีคาแอลเท่านั้น

(3) เขาเอาใบลาน แผ่นเงิน หรือแผ่นตะกั่วแขวนคอเด็ก ๆ หรือ
ผูกข้อมือคนเจ็บป่วย มีคาถาต่าง ๆ เขียนไว้ด้วย ให้คริสตังเขียน
พระนามพระเยซู แม่พระและนักบุญยอแซฟ เป็นภาษาลาติน
หรือภาษาบาลี ซึ่งเป็นที่นิยมทั่วไปไว้แทนตราที่เขียนเป็นภาษา
เดิม ที่สำคัญจะต้องอธิบายถึงความหมายของพระนามศักดิ์สิทธิ์
เหล่านั้นอย่างดีและอธิบายถึงฤทธิ์อำนาจของพระนามด้วย เพื่อ
รับพระคุณจากพระเป็นเจ้า และเพื่อคริสตังใหม่จะไม่ถือนางนอก
รีต (ซูแปร์ดิซัง)

เนื่องจากชาวบ้านมักนิยมพิธีกรรมทางศาสนาภายนอก เราขอให้ธรรมทูตอนุโลม ตามความต้องการของเขา เท่าที่จะทำได้ เช่นให้คริสตังชุมนุมกันทุกวันอาทิตย์และวันฉลอง ซึ่งในหมู่บ้านอาจจะมีเพียงสองหรือสามคนก็ตาม รวมกัน เพื่อสวดส่ายประจำและสวดภาวนาอื่นๆ เมื่อมีคนเจ็บป่วย ไม่ว่าจะเป็นคริสตังหรือคนต่างศาสนา ให้คริสตังไปเยี่ยม เขา และสวดภาวนาในบ้านของเขา ขอให้คริสตังทุกคนเก็บน้ำเสกไว้ในภาชนะไว้ที่บ้านของตน

สภาสังคายนาวาติกันที่ 2 ได้มีการพิจารณากันอย่างยืดยาวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมกับศาสนแห่งความรอด

- Gaudium et Spes พระธรรมนูญว่าด้วยพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้
- Ad gentes divinitus พระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยงานธรรมทูตแห่งพระศาสนจักร
- Nostra Aetate คำแถลงว่าด้วยความสัมพันธ์แห่งพระศาสนจักรกับบรรดาศาสนาที่มีใช้คริสต์ศาสนา

➤ การประชุมขึ้นอด ในปี ค.ศ.1985 ซึ่งเป็นการฉลองครบ 20 ปีแห่งการปิดประชุมสภาสังคายนาวาติกันที่ 2 มีการพูดถึงการนำพระวรสารเข้าสู่วัฒนธรรมว่าเป็น “การเปลี่ยนอย่างใกล้ชิด ซึ่งคุณค่าของวัฒนธรรมที่แท้จริงโดยอาศัยการผนึกเข้าไปในคริสต์ศาสนาภายใต้วัฒนธรรมต่างๆ ของมนุษย์”

พระสันตะปาปาโยฮันน์ ปอล ที่ 2 ทรงใส่พระทัยเป็นพิเศษถึงการประกาศพระวรสารให้กับวัฒนธรรม ในความเห็นของพระองค์ การเสวนาระหว่างพระศาสนจักรและวัฒนธรรมมีความสำคัญพิเศษต่ออนาคตของพระศาสนจักรและของโลก เพื่อช่วยพระองค์ในงานนี้ พระสันตะปาปาทรงสถาปนาหน่วยงานพิเศษขึ้นในโรมันคูเรีย คือ **สมณสภาเพื่อวัฒนธรรม**

➡ หัวข้อสำคัญในคำสอนของพระสันตะปาปาโยฮัน
ปอล ที่ 2 จะวนเวียนอยู่กับความเร่งด่วนของการ
ประกาศพระวรสารให้กับวัฒนธรรม พันธกิจนี้
หมายความว่า พวกเราต้องเข้าใจและเข้าใจถึงแก่นแห่ง
ความเป็นอัตลักษณ์ของวัฒนธรรม

คำ วัฒนธรรม

ความหมายของคำมีหลายร้อยคำจำกัดความ

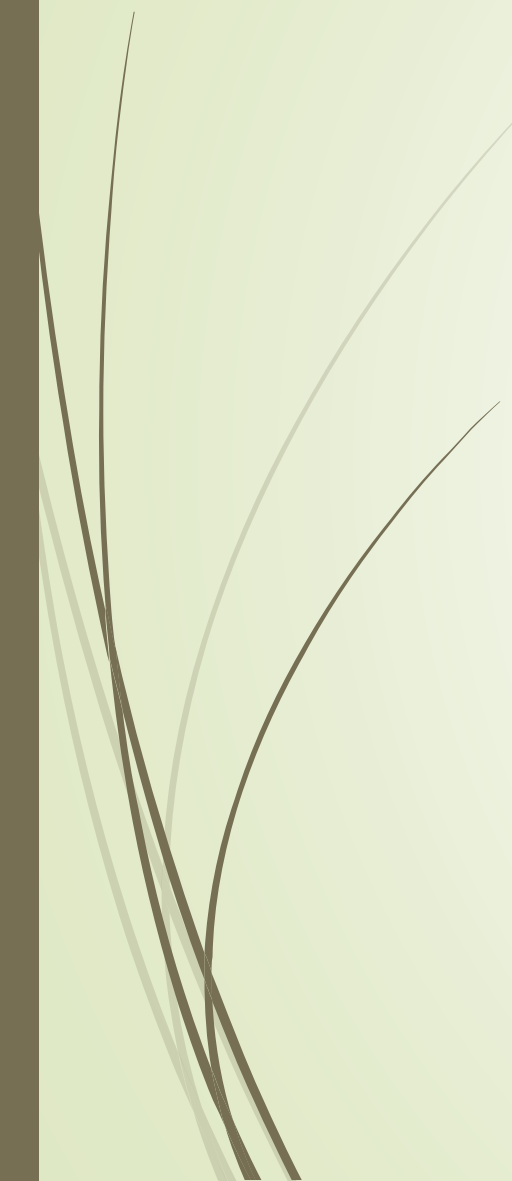
- ➡ พ.ศ.2485 หมายถึงลักษณะที่แสดงถึงความเจริญ
งอกงามแก่หมู่คณะ ความเป็นระเบียบเรียบร้อย
ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติและศีลธรรมอันดี
ของประชาชน

➡ พ.ศ. 2525 หมายถึงสิ่งที่ทำให้เจริญงอกงาม
แก่หมู่คณะ วิธีชีวิตของหมู่คณะ

➡ ทางวิชาการ หมายถึง พฤติกรรมและสิ่งที่คนใน
หมู่คณะผลิตขึ้นด้วยการเรียนรู้จากกันและกัน
และร่วมใช้อยู่ในหมู่พวกของตน

-
-
- วัฒนธรรม คือ ผลอันสืบเนื่องมาจากชีวิตและ
กิจการของกลุ่มคนกลุ่มหนึ่ง คนที่อยู่ในกลุ่มชนนั้น
ก็จะได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมที่เขาเจริญชีวิตอยู่
เมื่อผู้คนและสังคมเปลี่ยนไปวัฒนธรรมก็
เปลี่ยนแปลงไปด้วย (EA ข้อ 21)

สรุป วัฒนธรรม

- ➡ มีชีวิต เปลี่ยนแปลงเสมอ มีเกิด มีดับ
- ➡ ร่วมสมัย เป็นประโยชน์ คล้ายแฟชั่น
- ➡ มีผลของความบกพร่องของบาปติดอยู่

คำนิยาม การอยู่ในวัฒนธรรม (Inculturation)

- ➡ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงอย่างใกล้ชิด ซึ่งคำนึงถึงทางวัฒนธรรมอย่างทอ้งแท้ โดยการนำเข้ามารวมไว้ในคริสตศาสนาและการฝังรากของคริสตศาสนาลงในวัฒนธรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ (RM 52)
(เทววิทยาของการอยู่ในวัฒนธรรม)

 Inculturation means “the intimate transformation of authentic cultural values through their integration in Christianity in the various human culture”. (RM 52)

คำ การอยู่ในวัฒนธรรม (Inculturation)

- ➡ ไม่ใช้การปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรม (adjust)
- ➡ ไม่ใช้การแทรกตนของพระศาสนจักรเข้าไปในวัฒนธรรมของประชากรต่าง ๆ
- ➡ ไม่ใช้การดัดแปลง (adapt)
- ➡ ไม่ใช้การซื้อปึงวัฒนธรรมที่เราคิดว่าดีแล้วเอามาใช้

กฤษฎีกาสัมชชาใหญ่ของพระศาสนจักรคาทอลิก ในประเทศไทย ค.ศ.2015

- ➡ การเข้าสู่วัฒนธรรมและเสวนา การประกาศข่าวดีในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันและการเสวนานั้น ต้องเคารพในความแตกต่าง และยอมรับแนวทางแห่งการประกาศข่าวดี เรื่อง พระคริสตเจ้าผู้เป็นพระพรสำหรับมนุษยทุกคนในทุกวัฒนธรรม พระศาสนจักรต้องไม่เพียงถ่ายทอดความจริงและคุณค่าออกไป แต่ต้องพร้อมยอมรับข้อดีต่างๆ ของวัฒนธรรมเหล่านั้นด้วย

➡ การประกาศข่าวดีเรื่องความรักของพระเจ้าในสังคมและในวัฒนธรรมไทย เราต้องไม่มองข้ามหรือละเลยวิถีปฏิบัติของคนไทย ขณะเดียวกันต้องเข้าใจถึงผลกระทบของโลกาภิวัตน์ต่อสังคม เพื่อสร้างสรรค์คำสอนด้านเทววิทยาที่เหมาะสมจนกระทั่งสามารถประกาศข่าวดีแห่งความรัก ความเมตตาของพระเจ้า ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อนำพระพรแห่งความยุติธรรมและสันติของพระเจ้าสู่สังคมไทย

เนื้อหาจากคู่มือการสอนคำสอน 2020

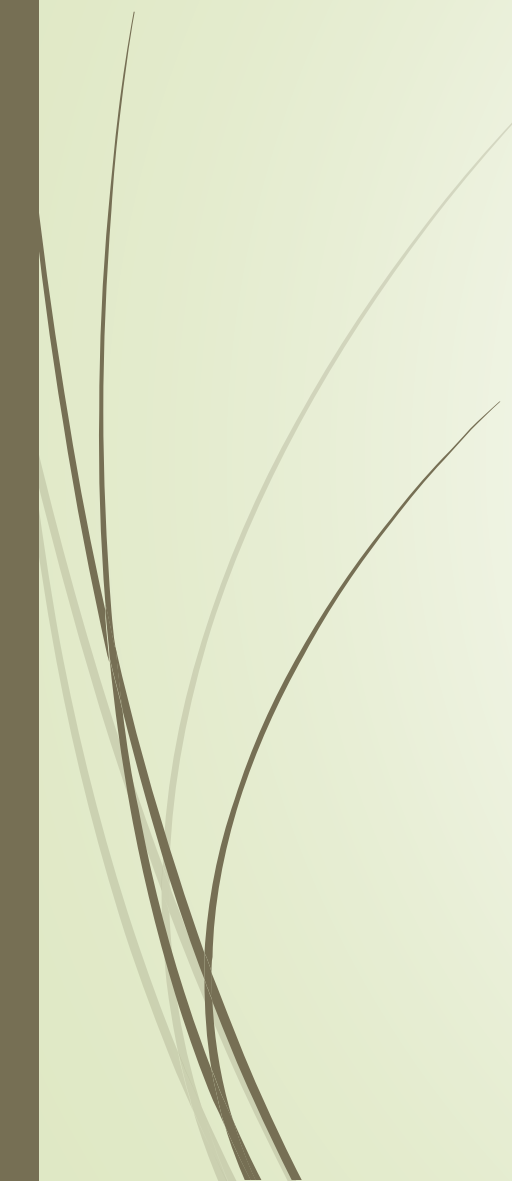
➡ ข้อ 43 การประกาศพระวรสารมิได้หมายถึง การครอบครองพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง แต่เป็นการดำเนินกระบวนการฝ่ายจิตในชีวิตของบุคคล เพื่อว่าความเชื่อจะได้หยั่งรากลึก และมีความสำคัญ การประกาศพระวรสารให้กับวัฒนธรรม เรียกร้องให้ต้องเข้าถึงหัวใจของวัฒนธรรม ซึ่งก่อให้เกิดความคิด และความจริงขึ้นใหม่ที่เข้าถึงถึงแก่นที่ลึกที่สุดแห่งปัจเจกบุคคล และสังคมเพื่อที่จะให้ความสว่างแก่พวกเขาจากภายในด้วยแสงสว่างของพระวรสาร

“นี่เป็นภาคบังคับที่ต้องประกาศพระราชสารให้กับวัฒนธรรม เพื่อที่จะนำพระราชสารเข้าสู่วัฒนธรรมในประเทศที่มี ขนบธรรมเนียมดั้งเดิมที่เป็นคาทอลิก นี่หมายถึง การให้ กำลังใจ ส่งเสริม และเพิ่มความมั่งคั่งที่มีอยู่แล้ว ในประเทศที่มี ขนบธรรมเนียมทางศาสนาแบบอื่น หรือในประเทศที่มี โลกีวิสัยเป็นส่วนใหญ่นี้จะหมายถึง การใช้กระบวนการใหม่ สำหรับการประกาศพระราชสารให้กับวัฒนธรรม แม้ว่าจะต้อง วางแผนกันระยะยาว”

ข้อ 44 ความสัมพันธ์ระหว่างพระวรสารและวัฒนธรรม เป็นความท้าทายต่อชีวิตของพระศาสนจักรเสมอ หน้าที่ของพระศาสนจักรคือ การเฝ้าระวังด้วยความซื่อสัตย์ต่อ ข้อความเชื่อ แต่ในขณะเดียวกัน “ก็เป็นความจำเป็นว่า คำสอนที่เป็นความจริงแน่นอนและไม่อาจเก็บงำไว้ ซึ่ง พวกเราต้องยอมรับด้วยความเชื่อ และจะต้องได้รับการ ยอมรับด้วยความเชื่อนั้นจะต้องได้รับการศึกษาพัฒนา และมอบต่อไปยังผู้อื่นตามความต้องการแห่งกาลเวลา ของพวกเรา”

ในสถานการณ์ปัจจุบันที่มีความห่างไกลกัน ระหว่าง
ความเชื่อและวัฒนธรรม จึงเป็นความเร่งด่วนที่พวกเรา
ต้องครุ่นคิดกันใหม่ถึงพันธกิจของการประกาศพระวรสาร
ด้วยกลยุทธ์และภาษาใหม่ที่สามารถรับใช้เพื่อเน้นถึงมิติ
แห่งงานธรรมทูต

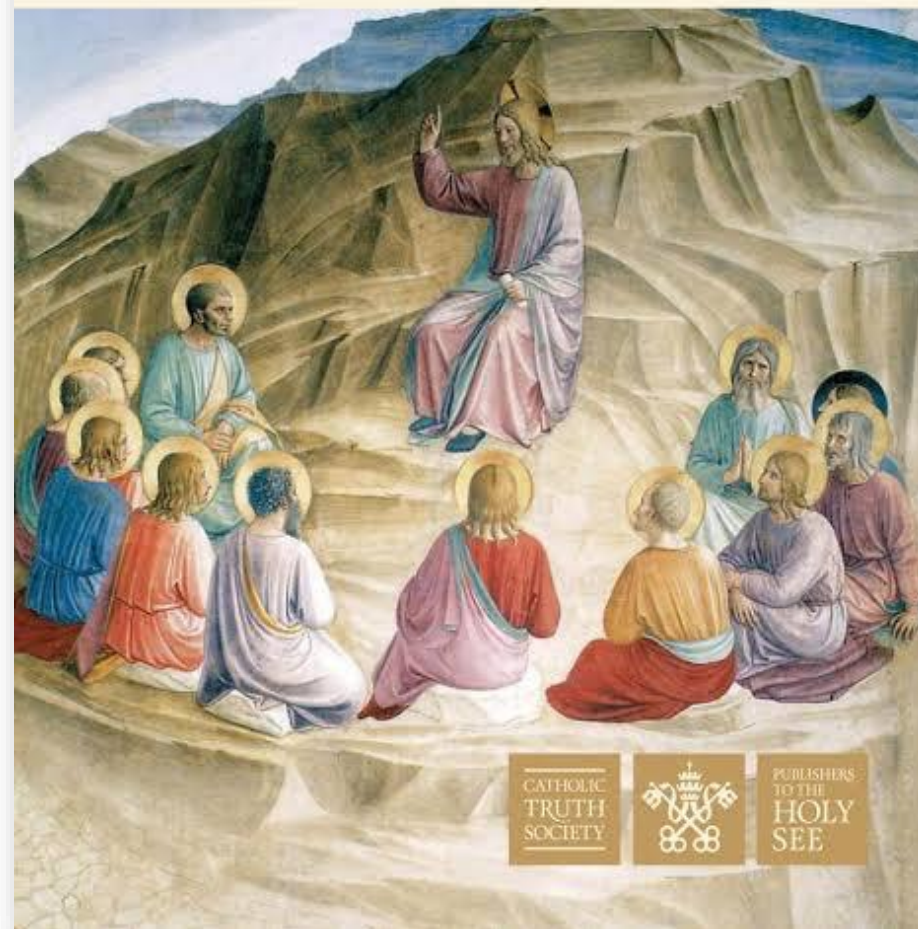
(DC ข้อ 394-400)

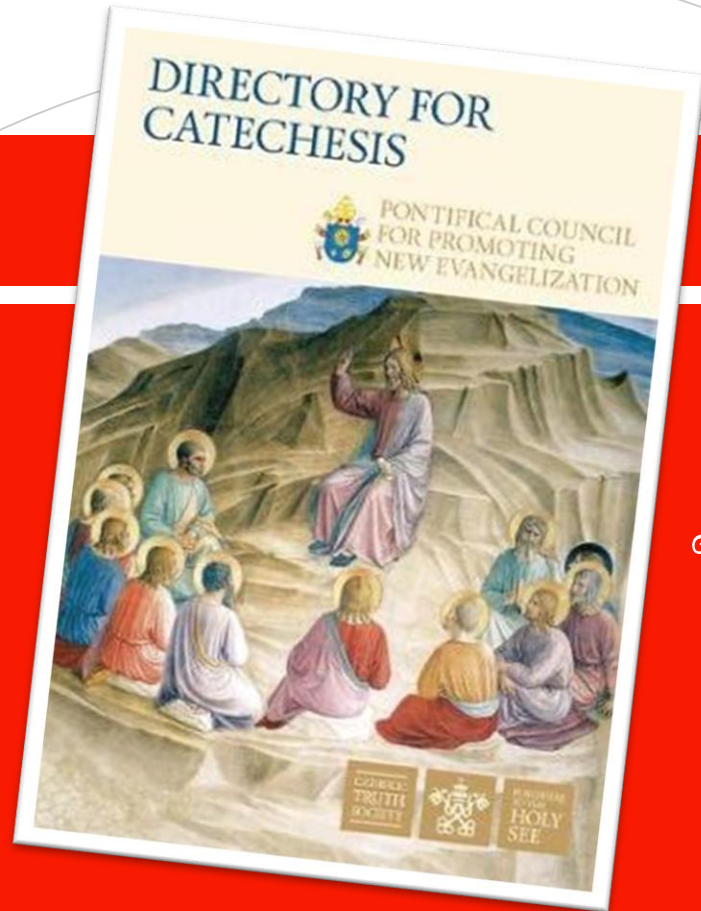
“การสอนคำสอนกับการนำ
ความเชื่อเข้าในวัฒนธรรมไทย
ตามคู่มือแนะแนวการสอน
คำสอน เล่มใหม่”

DIRECTORY FOR CATECHESIS

PONTIFICAL COUNCIL
FOR PROMOTING
NEW EVANGELIZATION

บทที่ 11

การสอนคำสอนเพื่อรับใช้
ในการปรับวัฒนธรรมเข้าสู่ความเชื่อ

ข้อ 394

“พระศาสนจักรแต่ละแห่ง
ที่ถูกสถาปนาขึ้น
ไม่เพียงแต่เพื่อสัตบุรุษเท่านั้น

.....แต่ยังเพื่อการเป็นปณิธานในความตั้งใจอันแน่วแน่
เพื่อความมั่งคั่งสมบูรณ์และเพื่อสิ่งที่มีความจำกััด

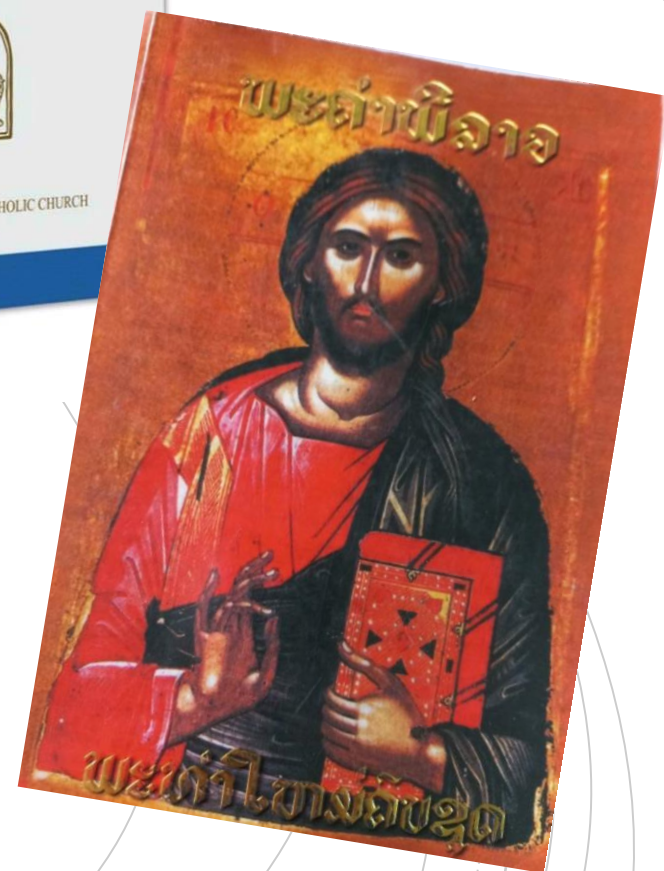
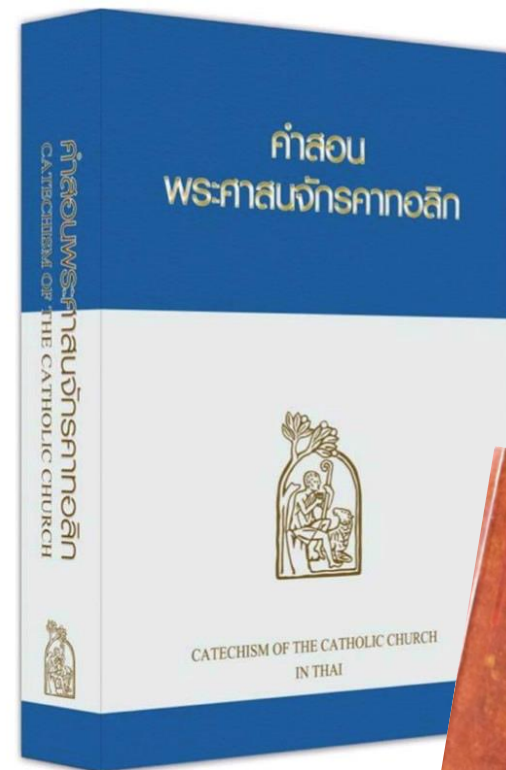

ข้อ 394 (ต่อ)

เป็นหน้าที่เรียนรู้ให้เข้าถึงแก่นแห่งพระวรสาร
และถ่ายทอดข่าวดีต่อไป
โดยไม่มีการบิดเบือนแม้แต่เล็กน้อย
ในข้อความจริงแห่งพระวรสาร

...ทำให้ข่าวดีเป็นภาษาที่ประชาชนท้องถิ่นสามารถเข้าใจ
แล้วประกาศออกมาในภาษาท้องถิ่น”

ข้อ 394 (ต่อ)

การรับใช้การประวัตนธรรมเข้าสู่ความเชื่อ
ซึ่งพระศาสนจักรท้องถิ่นแต่ละแห่ง
ถูกเรียกร้องให้ต้องกระทำ

อันเป็นเครื่องหมายแห่งความบริบูรณ์ของพระจิต
ผู้ที่ทรงทำให้พระศาสนจักรสากลสวยงาม

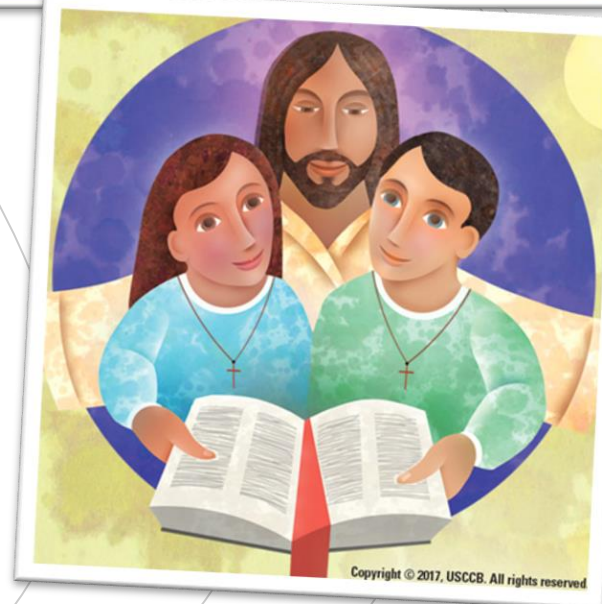

ข้อ 394 (ต่อ)

“แต่ละภาคส่วนแห่งประชากรของพระเจ้า
โดยอาศัยการแปล ของขวัญของพระเจ้า....
โดยอาศัยภูมิปัญญาของตนเอง.....

สร้างความมั่นคงให้กับข่าวดีด้วยการแสดงออก
ด้วยพฤติกรรมแบบใหม่ที่ชัดเจน”

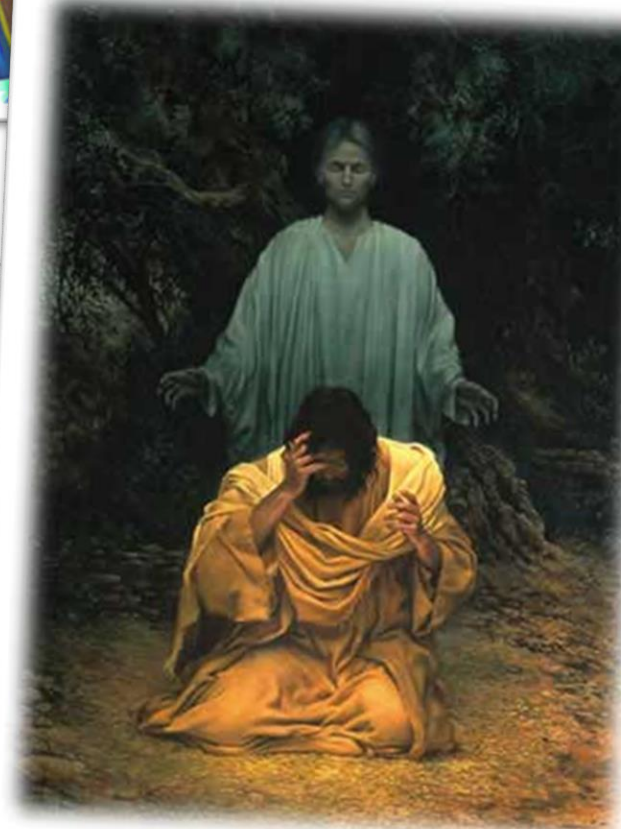

ข้อ 395

ในงานแห่งการประกาศพระวรสาร
พระศาสนจักรถูกเรียกร้องให้เลียนแบบ
"ฉบับแห่งแรงดลใจเดียวกัน
พระเยซูคริสต์ผู้กมัตตนเองด้วยการอวตารมารับ
สภาพมนุษย์

ภายใต้เงื่อนไขของระบบสังคมและวัฒนธรรมบางประการ
ของมนุษย์ ที่พระองค์เจริญพระชนม์ชีพอยู่ร่วมกัน”

ข้อ 395 (ต่อ)

การปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมแรกแห่ง
พระวจนาตถ์ของพระเจ้าดำรงเรื่อยมา
จนถึงวันนี้ จุดตั้งต้นแบบแห่งการประกาศ
พระวรสารของพระศาสนจักร

ข้อ 395 (ต่อ)

นี่เป็นการเดินทางที่ล้าลึก.....
นี่เป็นการเจาะแก่นสารของพระวรสาร
เข้าสู่ส่วนลึกของบุคคลและประชากรที่ละเล็ก
ที่ละน้อย

ข้อ 395 (ต่อ)

เป้าหมายสุดท้าย
.....ในฐานะที่จะต้องประกาศ เทศนาไปตาม
ขนบธรรมเนียมประเพณีของแต่ละวัฒนธรรม”

มีความรับผิดชอบยิ่งใหญ่ → กระบวนการที่เหมาะสม

สร้างรูปแบบใหม่จำเพาะสำหรับแต่ละวัฒนธรรม

ข้อ 396

ต้องนำเอาพลังของพระวรสาร
เข้าสู่หัวใจของวัฒนธรรมต่างๆ.....

.....ต้องปรับวัฒนธรรมให้เข้ากับเชื่อ

วัฒนธรรมแบบ **อรรถปริวรรตศาสตร์**
(hermeneutics)

ข้อ 396 (ต่อ)

ความพยายามที่จะเข้าไปสู่ความสัมพันธ์
กับประสบการณ์ของบุคคล
พร้อมวิธีการเจริญชีวิตของพวกเขา

ข้อ 396 (ต่อ)

ในอดีตเคยมีการปฏิบัติกันภายในครอบครัวและสังคม.....
ความอ่อนแอแห่งกระบวนการดังกล่าวได้
นำไปสู่วิกฤตของการยึดถือความเชื่อ
เอาตามใจชอบ

ข้อ 396 (ต่อ)

การสอนคำสอนจะต้องไม่มุ่งไปเพียงแค่การ
ถ่ายทอดเนื้อหาสาระแห่งความเชื่อแต่
ประการเดียวเท่านั้น

แต่ !!!!! จำต้องใส่ใจถึง

กระบวนการแห่งการรับความเชื่อเป็นการส่วนตัว

ข้อ 397

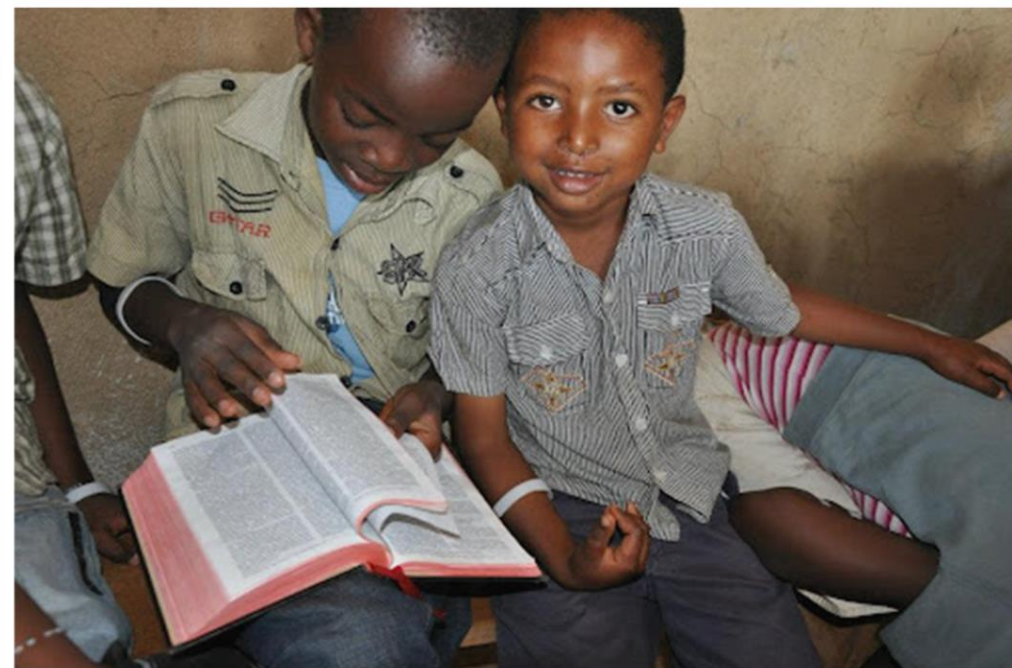
ก. เรียนรู้วัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง
แห่งความเชื่อของบุคคล
สร้างพลวัตแห่งความสัมพันธ์

ข้อ 397 (ต่อ)

ข. รับรู้ว่าพระวรสารมีมิติวัฒนธรรมของตนเอง
ซึ่งตลอดเวลาหลายศตวรรษที่ผ่านมา
แทรกซึมเข้าไปในวัฒนธรรมต่างๆ

ข้อ 397 (ต่อ)

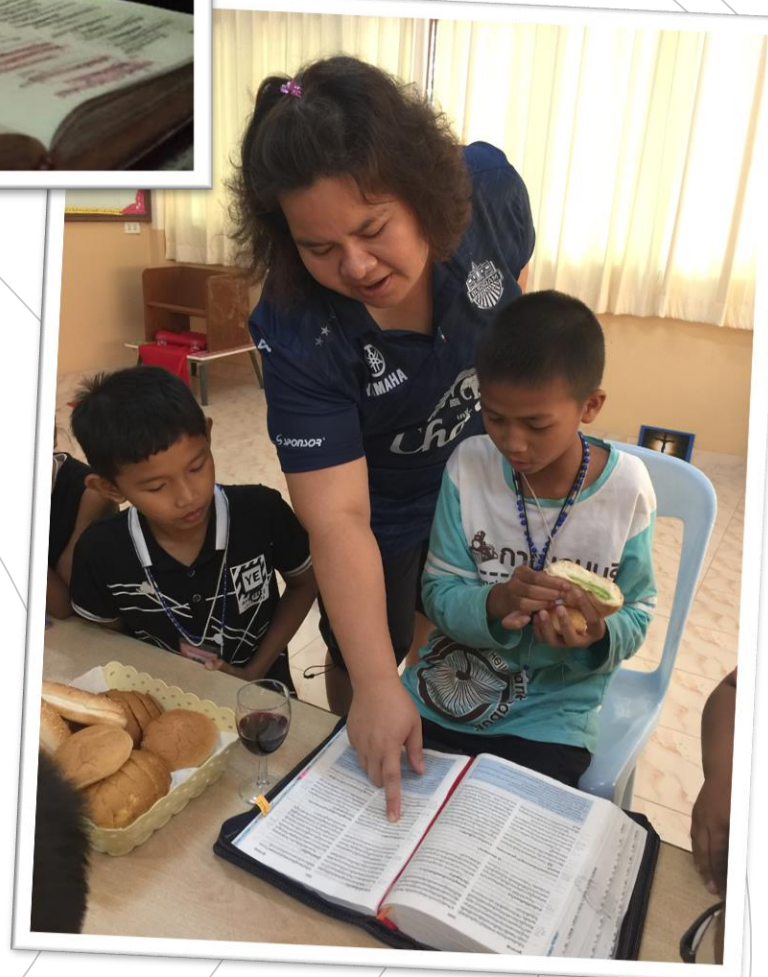
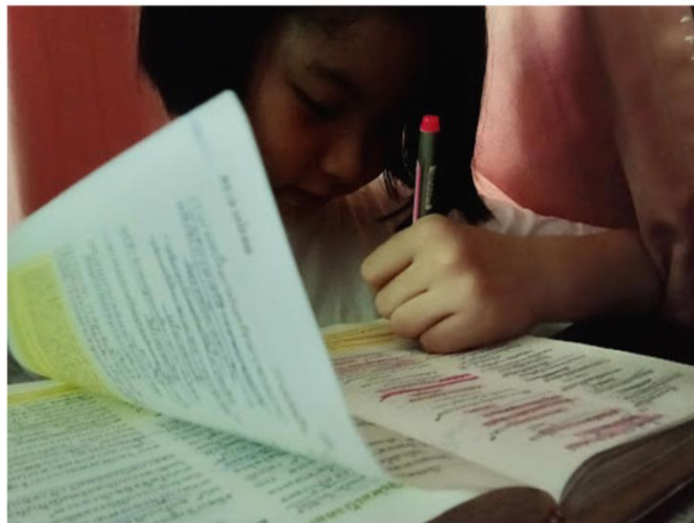
ค. สื่อสารการกลับใจจริงจัง
พระวรสาร ☞ มีผลดีภายในวัฒนธรรมต่างๆ

ข้อ 397 (ต่อ)

ง. เมล็ดพันธุ์แห่งพระวรสารมีอยู่แล้ว
ในวัฒนธรรม ต่างๆ
แม้ว่าพระวาจาพระเจ้าอยู่เหนือสิ่งใด
และไม่สิ้นสุดในวัฒนธรรมดังกล่าว

ข้อ 397 (ต่อ)

การถ่ายทอดพระวรสารแบบใหม่ตาม
วัฒนธรรมที่กำลังได้รับการประกาศพระวรสาร
จะไม่ถูกละเลยความครบถ้วนแห่ง
เนื้อหาความเชื่อ

ข้อ 398

ไม่ใช่เพียงแค่นำพระวรสารไปเทียบเคียงข้าง
กับวัฒนธรรม ในทำนองของการตกแต่งให้
แลดูสวยงาม

ข้อ 398 (ต่อ)

กระบวนการพลวัต

- การรับฟังรับรู้วัฒนธรรมของประชาชน
- แยกแยะเสียงสะท้อน แห่งพระวาจาของพระเจ้า
- แยกแยะสิ่งที่เป็นคุณค่าแท้จริงแห่งพระวรสาร
- การชำระล้างสิ่งที่เป็นจุดด่างแห่งบาป

อาศัยการกระตุ้นทัศนคติให้มีการกลับใจอย่างจริงจังหาพระเจ้า
โดยอาศัยการเสวนา

และการเจริญด้านวุฒิภาวะภายในด้วยความอดทน

ข้อ 399

เป็นเรื่องภายในสำหรับพระศาสนจักรท้องถิ่น
“ต้องหมายถึงประชากรทั้งหมดของพระเจ้า
เพราะประชากร สะท้อนให้เห็นถึง
ความสำนึกในความเชื่อ (sensus fidei)

หากพระวรสารถูกนำมาปรับตัววัฒนธรรมในประชากร
โดยผ่านวัฒนธรรม
การถ่ายทอดความเชื่อก็จะเป็นไปในทำนองที่มีชีวิตชีวา

ข้อ 400

ต้องพยายามใช้ทุกประเด็นแห่งวัฒนธรรม
และขนบธรรมเนียมที่ประชากรแสดงออกมา
ให้เป็นประโยชน์

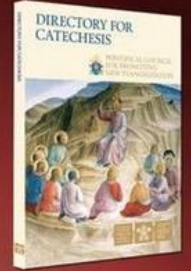
ข้อ 400 (ต่อ)

การสอนคำสอน จึงต้องอุทิศให้กับความห่วงใย
ในบางประเด็นแห่งการอภิบาลของพระศาสนจักร
ซึ่งเรียกร้องอย่างชัดเจนให้ใช้ภาษา และการแสดงออก
ที่จะกระทำแบบใหม่ให้เห็นถึงรูปแบบของงานธรรมทูต
ที่สงบเรียบง่ายและมีความชื่นชมยินดี

หัวข้อ “การสอนคำสอนกับการนำความเชื่อเข้าในวัฒนธรรมไทย ตามคู่มือแนะแนวการสอนคำสอน เล่มใหม่” (DC ข้อ 394-400)

- 08.00 น. เปิดห้องประชุมออนไลน์ ผ่านโปรแกรม Zoom
- 08.30 น. ภาวนาเริ่มการบรรยาย ฯ
- 08.45 น. กล่าวเปิดการบรรยาย หัวข้อ “การสอนคำสอนกับการนำความเชื่อเข้าในวัฒนธรรมไทย...”
โดย...บิชอป วีระ อาภรณ์รัตน์ ประธานคณะกรรมการฯ
ผู้ดำเนินรายการ โดย...คุณพ่อเปรมปรี วาปีโส ผู้อำนวยการฯ
- 09.15 – 10.30 น. ฟังบรรยาย (1) หัวข้อ “การสอนคำสอนกับการนำความเชื่อเข้าในวัฒนธรรมไทย
ตามคู่มือแนะแนวการสอนคำสอน เล่มใหม่” (DC ข้อ 394-400)
วิทยากรโดย...บิชอป ชุศักดิ์ สีรสฤทธิ์
ประธานคณะกรรมการฯ เพื่อศาสนสัมพันธ์และคริสตสัมพันธ์
- 10.30 – 11.00 น. พัก 30 นาที (อาหารว่าง / ตามอัธยาศัย)
- 11.00 - 12.15 น. ฟังบรรยาย (2) หัวข้อ “การสอนคำสอนกับการนำความเชื่อเข้าในวัฒนธรรมไทย ฯ...”
- 12.15- 12.30 น. ชักถามและสรุปปิดการบรรยายฯ โดย...คุณพ่อเปรมปรี วาปีโส

วิทยากร

บิชอป วีระ อาภรณ์รัตน์
ประธานคณะกรรมการฯ
เพื่อคริสตศาสนธรรม

บิชอป ชุศักดิ์ สีรสฤทธิ์
ประธานคณะกรรมการฯ
เพื่อศาสนสัมพันธ์และคริสตสัมพันธ์

ผู้ดำเนินรายการ

คุณพ่อเปรมปรี วาปีโส
ผู้อำนวยการแผนกคริสตศาสนธรรมฯ

วันพฤหัสบดีที่ 7 ตุลาคม 2021

เวลา 8.30-12.30 น.

โดย...รูปแบบออนไลน์

สวัสดี